

Sygn. akt: III RC 275/17

UZASADNIENIE

W dniu 20 września 2017r. do tut. Sądu wpłynął pozew, w treści którego A. C. (1), działająca imieniem małoletniego A. C. (2), wniosła o zasądzenie od pozwanego S. C., na rzecz małoletniego powoda alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie, płatnych do 15-go każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów ustalonych w tut. Sądzie w sprawie o sygn. w sprawie o sygn akt III Rc 214/08. Ponadto pozew zawierał żądanie zasądzenia od pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu A. C. (1) podniosła, iż pozwany od lutego 2017r. nie przekazuje jej żadnych pieniędzy na utrzymanie małoletnich dzieci, twierdząc, że świadczenia otrzymywane z programu „500+”, w łącznej kwocie 1.000 zł miesięcznie muszą jej wystarczyć na ich utrzymanie. Podniosła, że ze swojego wynagrodzenia za pracę utrzymuje dom, siebie i dzieci a pozwany z uzyskiwanych dochodów przekazuje jej jedynie kwotę 350 zł na pokrycie części kosztów utrzymania mieszkania, w którym mieszkają strony, sporadycznie kupuje produkty żywnościowe, które nie nadają się dla dzieci, ubrań czy też innych rzeczy osobistych dla małoletnich nie kupuje bo jak twierdzi nie zna się na tym. Nadmieniła, że od września 2017r., w związku z podjęciem zatrudnienia będzie uzyskiwać świadczenie jedynie na młodsze dziecko tj. 500 zł. Pozwany nie pomaga jej w sprawowaniu opieki nad dziećmi, nawet kiedy ma dzień wolny a ona musi iść do pracy, twierdząc, że powinna sama się nimi zająć lub wynająć opiekunkę.

W kolejnym pozwie, który do tut. Sądu wpłynął również w dniu 20 września 2017r., A. C. (1), w imieniu małoletniej M. C., wniosła o zasądzenie od pozwanego S. C., na rzecz małoletniej powódki alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie, płatnych do 15-go każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat wraz z kosztami procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu, A. C. (1) przywołała te same argumenty co w przypadku pozwu wniesionego w imieniu małoletniego A. C. (2).

Pozew zadekretowano pod sygn. akt III Rc 276/17 i zarządzeniem z dnia 04 października 2017r. połączono do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą sygn. akt III Rc 275/17.

Ostatecznie na rozprawie matka małoletnich powodów, wniosła o przyznanie alimentów płatnych do 10 – go każdego miesiąca.

Pozwany nie złożył pisemnej odpowiedzi na złożone pozwy, na rozprawie w dniu 06 grudnia 2017r. wniósł o oddalenie powództwa w zakresie żądania alimentów na oboje małoletnich powodów jako nieuzasadnionego bowiem, jak podał, dobrowolnie łoży na ich utrzymanie. /protokół k. 48/

Postanowieniem z dnia 06 grudnia 2017r., A. C. (1) i S. C. skierowano do mediacji. W trakcie postępowania mediacyjnego, mediator odbył 3 spotkania ze stronami postępowania, dwa indywidualne i jedno wspólne.

W wyniku przeprowadzonej mediacji strony postępowania nie doszły do porozumienia i ugoda nie została zawarta. Postanowieniem z dnia 12 lutego 2018r. przyznano mediatorowi wynagrodzenie za podjęte w sprawie czynności w kwocie 250 zł. /postanowieniem z dnia 06.12.2017r. k. 50, protokół z przeprowadzonego postępowania mediacyjnego k. 54-55, postanowienie z dnia 12.02.2018r. k.58/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia M. C. urodziła się w dniu (...) i pochodzi ze związku małżeńskiego A. C. (1) i pozwanego S. C. /odpis zupełny aktu urodzenia k. 4 w aktach III Rc 276/17/. Alimenty na jej rzecz nie były dotychczas ustalane w drodze wyroku sądowego czy też zawartej pomiędzy stronami ugody.

Małoletni A. C. (2) urodził się w dniu (...), S. C. w dniu 27 czerwca 2008r. złożył w miejscowym Urzędzie Stanu Cywilnego oświadczenie o uznaniu dziecka.

Ugodą sądową zawartą przed Sądem Rejonowym w Siemianowicach Śląskich, w dniu 28 sierpnia 2008r. w sprawie o sygn III Rc 214/08, S. C. zobowiązał się do lożenia na rzecz małoletniego A. C. (2) alimentów w kwocie po 350 zł miesięcznie począwszy od dnia 01 września 2008r., płatnych z góry, do rąk matki małoletniego do 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

A. C. (1) zamieszkiwała wówczas wraz z małoletnim powodem u swojej siostry. Przed zajściem w ciążę była zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas określony, która uległa rozwiązaniu z dniem urodzenia dziecka. Nie była zarejestrowana w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna, nie pobierała świadczeń z MOPS. Za okres 22.06.-31.07.2008r. uzyskała dochód w kwocie 1.646,40 zł netto. Pozwany zatrudniony był w firmie Poczta Polska jako listonosz, w roku 2007 jego średnie miesięczne wynagrodzenie wyniosło 2.422,80 zł brutto, 1.694,80 zł netto, za okres 01-07.2008 średnie miesięczne wynagrodzenie wyniosło 2.202,11 zł brutto, 1.611,10 zł netto. Na utrzymaniu, poza małoletnim powodem, miał dwoje dzieci: 14-letnie i 23-letnią, nadal uczącą się córkę. Na młodsze z dzieci płacił alimenty w kwocie 350 zł miesięcznie. Mieszkał sam, nie posiadał żadnego majątku ani dodatkowych dochodów. /akta tut. Sądu o sygn. III Rc 214/08 a w nich w szczególności: pozew, zaświadczenie o zarobkach S. C., dowód wpłaty, oświadczenia A. C. (1) – poprzednio Melon i S. C., protokół rozprawy i postanowienie z dnia 28 sierpnia 2008/.

Obecnie A. C. (1) i S. C. pozostają w związku małżeńskim i zamieszkują wspólnie z małoletnimi powodami. Żadne z małżonków nie wystąpiło z pozwem o rozwód czy o separację ale od listopada 2016r. pozostają w separacji faktycznej. Podjęli terapię rodzinną, która nie przyniosła pozytywnych rezultatów.

A. C. (1) zatrudniona jest w (...) SA od dnia 20 października 2014r. na czas nieokreślony w systemie zmianowym na 0,75 etatu, przy czym zmiany nie zawsze wypadają w tych samych godzinach, pracuje w godz. od 6-14, od 9-17, od 13:45 do 20:45 a w weekendy po 12 godzin. Grafik na kolejny miesiąc otrzymuje pod koniec miesiąca ale zdarza się, że ulega on zmianom. Średnie miesięczne wynagrodzenie z okresu 11.2017-12.2016 wyniosło 1.526,01 zł brutto, 1.120,52 zł netto. /zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 26/. Przez ostatnie 3 miesiące przebywa na zwolnieniu lekarskim, otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1100 zł /oświadczenie A. C. (1) k. 70/.

Pozwany nadal zatrudniony jest w Poczta Polska SA jako listonosz. Jego średnie miesięczne wynagrodzenie za okres 11.2016-10.2017 wyniosło 3.360,52 brutto, 2.349,77 zł netto /zaświadczenie o zarobkach k. 28/. Po dokonaniu potrąceń na rachunek bankowy średnio miesięcznie otrzymuje kwotę 1.590,83 zł. /zaświadczenia k. 29-47/

Małoletni powodowie uczęszczają do szkoły podstawowej, A. C. (2) jest uczniem IV klasy zaś M. C. jest uczennicą I klasy. Oboje otrzymali bezpłatne podręczniki, wyprawkę szkolną i wszystkie inne opłaty, składki szkolne opłaca matka małoletnich A. C. (1). Oboje małoletni powodowie uczęszczają na zajęcia do Miejskiego (...) Jordan w S., łączna opłata roczna za zajęcia wynosi 100 zł. /przesłuchanie A. C. (1) k. 48 verte/

Koszty utrzymania mieszkania wynoszą łącznie 700 zł, opłatami małżonkowie dzielą się po połowie, pozwany przekazuje matce małoletnich kwotę 350 zł miesięcznie. Pozostałe wydatki związane z zakupem środków czystości, wyżywienia pokrywa matka małoletnich, w tygodniu wydaje na ten cel 100-150 zł w zależności od potrzeb. Pozwany kupuje jedynie to z czego sam korzysta w listopadzie 2017r. wydał 380 zł. Małoletni w szkole korzystają z obiadów w stołówce szkolnej, które opłaca matka małoletnich, koszt zależy od ilości dni, w które małoletni korzystają z posiłków, średnio 170 zł miesięcznie za oboje małoletnich. Mniejsze opłaty wynikają z nieobecności w szkole spowodowanej przeziębieniem, rodzice nie korzystali ze zwolnienia lekarskiego ale konieczne było wykupienie leków, za które zapłaciła matka małoletnich 250 zł. /przesłuchanie A. C. (1) k. 48 verte, 49 verte/

Pozwany opłaca synowi zajęcia dodatkowe z aikido – 90 zł miesięcznie, poprzednio opłacane przez babkę małoletniego. Małżonkowie posiadają samochód osobowy zakupiony 7 lat temu, którym wyłącznie kieruje i utrzymuje pozwany oraz nadal spłaca w miesięcznych ratach po 340,21 zł miesięcznie. Rata jest potrącana bezpośrednio z uzyskiwanego wynagrodzenia za pracę pozwanego. Na paliwo wydaje 300 zł, roczna składka ubezpieczeniowa wynosi 810 zł, opłata za rejestrację 160 zł, bieżące naprawy, wymiana płynów i oleju to ok. 500 zł rocznie, na zakup nowych opon wydał 400 zł. Z samochodu korzysta jedynie pozwany, codziennie odwożąc małoletnich rano do szkoły a po

lekcjach dowożąc na zajęcia do domu kultury. Matka małoletnich sporadycznie odbiera czy zaprowadza dzieci do szkoły nawet jeśli w tym czasie jest w domu a pozwany aby odebrać dzieci musi przerwać pracę w rejonie. Opłaca (...) filar – łączna składka wynosi 91 zł miesięcznie, pokrywa roczne opłaty za ogródek działkowy i garaż - 550 zł.

Pozwany jest właścicielem dwóch motocykli, jeden z nich został zakupiony w lipcu 2016r. za kwotę ok. 7.000 zł. / przesłuchanie S. C. k. 49/. Ustalonych ugodą sądową w 2008r. alimentów na małoletniego A. C. (2) pozwany nie reguluje.

Sąd dopuścił dowód z dokumentów znajdujących się akt tut. Sądu o sygn. III Rc 214/08 a w nich w szczególności: pozew, zaświadczenie o zarobkach S. C., dowód wpłaty, oświadczenia A. C. (1) – poprzednio Melon i S. C., protokół rozprawy i postanowienie z dnia 28 sierpnia 2008; odpisu zupełnego aktu urodzenia małoletniej M. C., zaświadczeń z zakładów pracy pozwalających na ustalenie możliwości zarobkowych A. C. (1) i S. C. przesłuchania stron na okoliczność usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów możliwości zarobkowych i majątkowych, zakresu wypełniania obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich powodów.

Ustalając zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów Sąd oparł się na zeznaniach matki, uwzględniając również zasady doświadczenia życiowego i powszechną wiedzę na temat potrzeb dzieci w wieku małoletnich /wieku szkolnym/, które nie wymagają zachowania diety i szczególnych nakładów w zakresie pielęgnacji, rehabilitacji, zabiegów leczniczych. Z kolei, w zakresie spełniania przez pozwanego obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich powodów Sąd oparł się na zbieżnych zeznaniach obu stron. Sąd oparł się na wymienionych szczegółowo dokumentach złożonych przez strony, uznając je w ramach oceny dowodów (art. 233KPC) za zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, gdyż ich treść i pochodzenie nie zostały podważone lub zaprzeczone i nie budzą wątpliwości. Sąd przyjął za podstawę poczynionych ustaleń faktycznych także zeznania złożone w toku postępowania przez obie strony co do sytuacji osobistej, materialnej, ponoszonych wydatków, w zakresie, w jakim korespondują z dokumentami oraz znajdując potwierdzenie w całości kształcie materiału procesowego oraz zasadach logiki i doświadczenia życiowego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 133§1 kro w związku z art. 128 kro rodzice zobowiązani są do dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania, dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres tego obowiązku wyznacza regulacja zawarta w art. 135 kro, stosownie do której wysokość alimentów zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego należy określać szeroko, jako całość potrzeb odpowiednich do wieku, stopnia rozwoju, stanu zdrowia i innych okoliczności konkretnej sprawy. Możliwości zarobkowe zobowiązanego wyznaczają uzyskiwane przez niego dochody, bądź dochody możliwe do uzyskania przy wykorzystaniu posiadanych sił i kwalifikacji. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie może utrzymać się samodzielnie, może polegać także w całości lub w części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Obowiązek alimentacyjny pomiędzy rodzicami i dziećmi kształtuje zasada, iż dziecko uprawnione do alimentacji ma prawo do równej stopy życiowej z zobowiązanym, co oznacza prawo do zbliżonego poziomu zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb. Rodzice zatem, w zależności od swoich możliwości, obowiązani są zapewnić dziecku środki do zaspokojenia jego potrzeb fizycznych – żywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby, jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia). Nie ma przy tym jednego katalogu potrzeb, które można uznać za usprawiedliwione i podlegające zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za usprawiedliwione, należy brać pod uwagę z jednej strony możliwości zobowiązanego, z drugiej – zakres i rodzaj potrzeb. Granicę wysokości alimentów stanowią możliwości zarobkowe zobowiązanego, zatem wysokość alimentów nie może od tych możliwości abstrahować. Będzie to mieć wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego będą wzięte pod uwagę przy oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci żywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia,

kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Zgodnie z treścią art. 138 kro., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zakres tej zmiany, stosownie do treści art. 135 kro., zależy zarówno od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych, jak i od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro. oznacza istotną zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, a zatem zmianę ilościowo lub jakościowo znaczną. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi.

W przedmiotowej sprawie obowiązek alimentacyjny pozwanego S. C. wobec małoletniego A. C. (2) ustalony został ugodą sądową zawartą przed tut. Sądem w dniu 28 sierpnia 2008r. w sprawie o sygn III Rc 214/08. W przypadku małoletniej powódki M. C. obowiązek alimentacyjny S. C. nie był wcześniej skonkretyzowany.

Na wstępie należy podnieść, iż pozwany zasadniczo nie kwestionował swojego obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich, jednakże wnosił o oddalenie powództwa podnosząc, że łoży dobrowolnie na ich rzecz a nadto matka małoletnich otrzymuje świadczenia z programu 500+, z których to w pierwszej kolejności powinny być zaspokajane potrzeby małoletnich, uzyskiwane przez niego dochody nie pozwalają na uiszczanie alimentów. Podnosił również, że stale zamieszkując z dziećmi sprawuje nad nimi opiekę na równi z matką, nawet kosztem swoich obowiązków zawodowych, w trakcie pracy odwożąc je do szkoły czy na zajęcia dodatkowe, co matka małoletnich czyni jedynie wyjątkowo, nawet jeśli ma ku temu sposobność.

Jak wynika z poczynionych ustaleń, usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów są podobne wobec faktu, iż małoletni są w wieku szkolnym i obejmują zapewnienie wyżywienia, odzieży, środków higieny, dostępu do rozrywki, edukacji szkolnej a nadto potrzeby w zakresie opieki zdrowotnej.

W przypadku małoletniego powoda A. C. (2), odnośnie którego obowiązek alimentacyjny został już ustalony w 2008r. konieczne było porównanie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego i możliwości płatniczych zobowiązanego istniejącymi w chwili konkretyzowania tego obowiązku z istniejącymi obecnie.

Opierając się na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym stwierdzić należy, iż usprawiedliwione potrzeby małoletniego od czasu ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego uległy zmianie a koszty utrzymania podwyższoniu. Ma to związek przede wszystkim z tym, iż w 2008r. małoletni powód miał zaledwie kilka miesięcy a obecnie jest już uczniem szkoły podstawowej. Jego potrzeby uległy zdecydowanym zmianom, poprzednie zwłaszcza te związane z wiekiem niemowlęcym jak np. korzystanie z pieluch, mleka, zastąpiły inne wynikające z podjęcia edukacji szkolnej, rozwijania zainteresowań. Dziecko w tym wieku rozwija się, nabywa nowe umiejętności, a także następuje jego dynamiczny fizyczny rozwój i wzrost.

Małoletni powodowie uczęszczają do szkoły podstawowej, A. C. (2) jest uczniem IV klasy zaś M. C. jest uczennicą klasy I. Oboje otrzymali bezpłatne podręczniki, konieczny był jedynie zakup wyprawki szkolnej a w późniejszym okresie pokrycie kosztów wycieczek, składek okolicznościowych. Oboje korzystają z zajęć dodatkowych w Miejskim (...) Jordan w S., co wiąże się ze stosunkowo niską opłatą wynoszącą rocznie 100 zł za oboje małoletnich. Żadne z nich nie korzysta z płatnych korepetycji, a jedynie małoletni powód trenuje aikido, koszt to 90 zł miesięcznie. Małoletni korzystają z obiadów w stołówce szkolnej co wiąże się z wydatkiem ok. 170 zł miesięcznie za oboje. Koszty zakupu odzieży dla powodów nie są znaczne, bowiem korzystają z ubrań otrzymywanych od znajomych po ich dzieciach, co nie oznacza, że ustalając zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletnich wydatki na ten cel można w ogóle wyeliminować, konieczny jest zakup obuwia, sezonowa wymiana odzieży w związku ze wzrostem małoletnich. Matka małoletnich nie wykazała znaczących wydatków wynikających z konieczności zakupu stale przyjmowanych przez

powodów leków, suplementów, środków higieny i pielęgnacji skóry. Powodowie chorują incydentalnie, przy ostatniej infekcje górnych dróg oddechowych wydatki na leki wyniosły 250 zł dla obojga powodów. Rodzice małoletnich podzielili się na czas choroby opieką nad dziećmi, żadne z nich nie korzystało ze zwolnienia lekarskiego. Wszystkie wydatki związane z zakupem wyżywienia, odzieży, kosmetyków, środków czystości, obiadów szkolnych, różnego rodzaju opłat wynikających z uczęszczaniem do szkoły pokrywa matka małoletnich ze swoich dochodów. Pozwany opłaca jedynie zajęcia aikido, na które uczęszcza małoletni powód w kwocie 90 zł miesięcznie.

Ustalono, że pozwany zatrudniony jest, podobnie jak było to poprzednio, w Poczcie Polskiej jako listonosz. Jego możliwości zarobkowe wynoszą średnio 2.349,77 zł netto, z czego potrącana jest rata za zakup samochodu 340,21 zł miesięcznie, nieobowiązkowe składki ubezpieczenia na życie i na III filar w łącznej wysokości 91 zł. Po dokonaniu potrąceń na rachunek bankowy średnio miesięcznie otrzymuje kwotę 1.590,83 zł. W 2008r. jego średnie miesięczne wynagrodzenie wynosiło 1.611,10 zł netto. Pozwany comiesięcznie przekazuje matce małoletnich kwotę 350 zł tytułem połowy kosztów utrzymania mieszkania, dodatkowo zakupuje dla siebie wyżywienie i inne rzeczy osobiste na co wydaje 380 zł miesięcznie, pokrywa roczne koszty utrzymania ogródka działkowego i garażu 550 zł, roczne koszty utrzymania samochodu z tytułu opłat i napraw wynoszą 1.870 zł - 155 zł miesięcznie, na paliwo wydaje 300 zł miesięcznie. Opłaca garaż i ogródek działkowy w kwocie 550 zł rocznie.

Matka małoletnich, po urodzeniu syna utraciła zatrudnienie, przysługiwało jej prawo do zasiłku dla bezrobotnych. W późniejszym okresie prowadziła agencję pocztową, która przynosiła niskie dochody, obecnie zatrudniona jest pracuje w J. M. P. na 0,75 etatu, w systemie zmianowym. Średnie miesięczne wynagrodzenie z okresu 11.2017-12.2016 wyniosło 1.526,01 zł brutto, 1120,52 zł netto. Od 3 miesięcy przebywa na zwolnieniu lekarskim, uzyskuje dochód 1.100 zł miesięcznie. Ustalając wysokość zarobków Sąd oparł się na przedłożonych zaświadczeniach zakładów pracy, które nie były wzajemnie kwestionowane.

Ustalając zakres obowiązku alimentacyjnego Sąd brał pod uwagę również wkład pozwanego oraz matki małoletnich w ich wychowanie, opiekę nad dziećmi. Jak ustalono małoletni zamieszkują z obojgiem rodziców, którzy równomiernie sprawują pieczę nad nimi. Matka małoletnich przyznała, że jedynie upewnia się, czy pozwany będzie mógł odebrać małoletnich ze szkoły, nawet jeśli może to zrobić sama, a także nie wykazała, że wskutek celowej nieobecności pozwanego zmuszona jest do opieki nad małoletnimi angażować odpłatnie czy nawet nieodpłatnie osoby trzecie.

Zarzuty pozwanego odnośnie pobierania przez matkę małoletnich całości świadczenia tj. kwoty 500 zł przyznanej w ramach programu „Rodzina 500+” na małoletnią powódkę i sposobu jej rozdysponowania, pozostają bez wpływu na rozstrzygnięcie, a to w związku z treścią art. 135§3 kro w brzmieniu obowiązującym od dnia 20.08.2016r. (Dz. U. z 2015r. poz. 2082). Zgodnie z powołanym przepisem na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają: świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz.U. poz. 195) czyli tzw. 500 + oraz świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 114, z późn. zm.) czyli zasiłki rodzinne, których wysokość zależy od wieku, ale wypłata uzależniona jest od dochodów i dodatki do zasiłku rodzinnego, a także zasiłek pielęgnacyjny wynoszący 153 zł itp. Intencją ustawodawcy było aby świadczenia te, wypłacane uprawnionej do tego osobie ze środków publicznych, nie powodowały wyłączenia ani ograniczenia zakresu świadczeń alimentacyjnych i wychowawczych, które powinny być spełniane przez osobę wskazaną w kodeksie rodzinnym i opiekuńczym. Zostały wprowadzone aby chronić dobro dziecka, jako wartość konstytucyjną, a nie interes osoby zobowiązanej do utrzymania dziecka. Na obowiązek ponoszenia przez rodziców lub inne osoby odpowiedzialne za dziecko odpowiedzialności za zabezpieczenie, także finansowe, warunków życia niezbędnych do rozwoju dziecka wskazuje również art. 27 ust. 2 Konwencji o Prawach Dziecka przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526, z późn. zm.). Obowiązkiem państw, zgodnie z art. 27 ust. 4 tej Konwencji, jest podejmowanie wszelkich właściwych kroków zmierzających do zapewnienia łożenia na utrzymanie dziecka przez rodziców lub inne osoby ponoszące odpowiedzialność finansową za dziecko. Tym samym, jak podnosi się w doktrynie, Państwo, działając na rzecz realizacji prawa dziecka do godziwych warunków życia, powinno przede wszystkim wymuszać odpowiedzialne względem dziecka zachowania jego rodziców bacząc, by nie dopuścić do sytuacji, w której przepisy prawa socjalnego, czy też praktyka stosowania prawa doprowadziłyby do erozji obowiązków alimentacyjnych.

Wspieranie rodziców przez Państwo w celu zapewnienia dziecku środków utrzymania nie może być rozumiane jako wyręczenie rodziców i przekładanie ciężarów z tym związanych na podatników (M. Andrzejewski, Ochrona praw dziecka w rodzinie dysfunkcyjnej (dziecko – rodzina-państwo), Kraków 2003).

Zobowiązanie rodziców wobec dziecka jest fundamentalne i nie ma możliwości zwolnienia ich z tego obowiązku. A zatem, uwzględnianie wysokości przyznanego świadczenia wychowawczego, będącego świadczeniem dodatkowym, finansowanym ze środków publicznych, przy ustalaniu wysokości alimentów na małoletnich byłoby nieuprawnione.

W powyższym kontekście należało przyjąć, iż kwota po 360 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich wraz ze stałym udziałem dodatkowym pozwanego w procesie wychowania i opieki odpowiada treści przytoczonych wyżej przepisów i jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów oraz możliwości zarobkowych pozwanego. W pozostałym zakresie powództwo oddalono, jako zbyt wygórowane.

W punkcie piątym wyroku nakazano pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 250 zł tytułem kosztów mediacji, w pozostałym zakresie zwalniając pozwanego od obowiązku poniesienia kosztów sądowych w postaci nieuiszczonej opłaty sądowej, od której strona powodowa była zwolniona na zasadzie art. 96 ust. 1 pkt. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, uznając, iż zaistniały przesłanki opisane w przepisie art. 102 kpc w postaci niewysokich dochodów stron.

Wyrokowi w punkcie pierwszym nadano rygor natychmiastowej wykonalności na zasadzie art. 333 §1 p.1 kpc.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować sporządzenie uzasadnienia wyroku,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu S. C. k. 78 akt;
3. kal. 14 dni lub z wpływem.

Dnia 4 czerwca 2018 r.